

Słownik społeczny

Praca zbiorowa pod redakcją
Bogdana Szlachty

WYDAWNICTWO WAM

WSKAZÓWKI DLA CZYTELNIKA

Słownik społeczny składa się z części zasadniczej, obejmującej hasła od litery A do litery Z, oraz z dwóch części uzupełniających. Pierwsza część uzupełniająca, która obejmuje spis autorów (z ich tytułami i stopniami naukowymi oraz miejscem ich zatrudnienia), spis haseł i wprowadzenie ogólne, dopełniana zaś niniejszymi wskazówkami i wykazami skrótów przywoływanych w hasłach ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu, nazw zakonów i innych, poprzedza część zasadniczą. Druga część uzupełniająca zamieszczona jest po części zasadniczej i obejmuje skorowidz nazwisk, wykaz przywoływanych w hasłach dokumentów Soboru Watykańskiego II i encyklik papieskich oraz skorowidz rzeczowy (przedmiotowy).

Gdy idzie o indeks osób za podstawę jego układu przyjęto alfabet polski, przy czym nie mają nań wpływu nie występujące w języku polskim znaki diakrytyczne. Podstawę alfabetycznego zaszeregowania osób stanowi nazwisko w pisowni oryginalnej, po którym następują kolejne imiona w pisowni oryginalnej (od zasady tej przyjęliśmy jednak kilka wyjątków, uzasadnionych utwierdzoną w polskim piśmiennictwie tradycją; dotyczy to nie tylko bardziej znanych zlatynizowanych form, jak Kartezjusz i Monteskiusz, ale także nazwiska Karola Marksa, a nie Marxa, czy Fryderyka Engelsa i Jana Jakuba Rousseau; we wszystkich przypadkach redaktor tomu przychylił się do zdania większości autorów haseł przywołujących wspomniane osoby, konsekwentnie odsyłając jednak Czytelnika na przykład od nazwiska „Descartes René” do „Kartezjusz”).

W poszczególnych hasłach stosowaliśmy odesłania do innych haseł *Słownika* (opatrywane strzałką) oraz skróty tytułu danego hasła (np. „t.” jest skrótem słowa „Tolerancja” używanego w każdym przypadku w hasle pod tym tytułem). W hasłach stosowaliśmy dwa rodzaje przypisów umieszczanych w nawiasach: z jednej strony autorzy przywoływani bez podania cytatu z ich dzieł wskazywani są w nawiasach okrągłych ( ) z rozwiniętymi imionami, z drugiej zaś – o ile są oni autorami cytowanych fragmentów – także w nawiasie okrągłym wskazywani są jedynie z nazwiska (obok nazwiska pojawia się wówczas rok wydania dzieła i strona, na której znajduje się cytowany fragment). Każde hasło uzupełnione jest wykazem podstawowej (zalecanej przez autora hasła) literatury, do której Czytelnik powinien sięgnąć, pragnąc poszerzyć swą wiedzę w danym zakresie (w zestawie bibliografii przyjęto porządek alfabetyczny, podając na pierwszym miejscu nazwisko autora danej pozycji, na drugiej zaś inicjał jego imienia lub inicjały jego imion; jeśli jednak dany autor występował jako redaktor tomu

zbiorowego, a nie jako autor polecanej pozycji, jako pierwszy podawaliśmy inicjał bądź inicjały, jako drugie zaś jego nazwisko, przy czym w indeksie osób staraliśmy się rozwinąć każdy z inicjałów). W nielicznych przypadkach, z woli autorów haseł, podaliśmy skróty tytułów dokumentów Soboru Watykańskiego II lub encyklik papieskich (rozwinęte w drugiej spośród części uzupełniających).

W indeksie rzeczowym (pozwalającym Czytelnikowi dostrzec „logikę” *Słownika*, zestawiającym bowiem przy nazwach jego „działów głównych” pojęcia z nimi związane) zastosowaliśmy „druk wytłuszczony” podając numery stron, na których publikowany jest tekst hasła odpowiadającego zestawianemu pojęciu, natomiast w indeksie osób podaliśmy kursywą numery stron, na których pojawiają się autorzy jedynie w wykazach zalecanej literatury, natomiast prostym drukiem strony, na których są oni przywoływani w tekstach haseł.